Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

15 päivänä syyskuuta 2015 *

Maatalous — Yhteinen markkinajärjestely — Hedelmä- ja vihannesala — Tuottajaorganisaatioille myönnetty kansallinen taloudellinen tuki — Unkarin tuottajaorganisaatioilleen myöntämän kansallisen taloudellisen tuen osalta maksettavaa unionin korvausta koskeva komission täytäntöönpanopäätös — Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 e artikla — Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 97 artikla

Asiassa T-346/12,

Unkari, asiamiehinään aluksi M. Fehér ja K. Szíjjártó, sittemmin Fehér,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään B. Béres, N. Donnelly ja B. Schima,

vastaajana,

jossa vaaditaan tuottajaorganisaatioille myönnetystä kansallisesta taloudellisesta tuesta 25.5.2012 tehdyn komission päätöksen C(2012) 3324 kumoamista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro sekä tuomarit S. Gervasoni ja L. Madise (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies K. Andová,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.11.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus

1 Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL L 299, s. 1) esitetään yleiset periaatteet, joita Euroopan komissio soveltaa sekä kansallisen taloudellisen tuen myöntämisen että sitä koskevien korvausten osalta.

2 Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 b artiklan mukaan tuottajaorganisaatiot voivat perustaa toimintarahastoja, jotka rahoitetaan seuraavasti:

”1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot voivat perustaa toimintarahaston. Toimintarahastoa rahoitetaan:

a) jäsenten tai itse tuottajaorganisaation maksuosuuksilla;

b) [Euroopan unionin] taloudellisella tuella, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille.

– –”

3 Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 d artiklassa säädetään ”[unionin] taloudellisesta tuesta” seuraavaa:

”1. [Unionin] taloudellisen tuen määrä on yhtä suuri kuin 103 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, mutta kuitenkin enintään 50 prosenttia tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.

2. [Unionin] taloudellinen tuki voi olla enintään 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

Prosenttiosuutta voidaan kuitenkin korottaa 4,6 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin.

– –”

4 Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklalla säännellään ”kansallista taloudellista tukea”, jota riita-asia ainoastaan koskee.

5 Ennen kuin yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklaa, sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2008 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 361/2008 (EUVL L 121, s. 1), muutettiin yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1405/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o 479/2008 muuttamalla sekä asetukset (ETY) N:o 1883/78, (ETY) N:o 1254/89, (ETY) N:o 2247/89,

(ETY) N:o 2055/93, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 2596/97, (EY) N:o 1182/2005 ja (EY) N:o 315/2007 kumoamalla 19.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 72/2009 (EUVL 2009, L 30, s. 1) 4 artiklan 29 kohdalla, kyseisessä artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joilla tuottajien järjestäytymisaste hedelmä- ja vihannessektorilla on erityisen alhainen, jäsenvaltiot voivat komission luvalla asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä maksaa tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 103 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista. Tämä tuki lisätään toimintarahastoon. [Unioni] voi asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä korvata ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tuen, kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joiden hedelmä- ja vihannestuotannon arvosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan tuottajaorganisaatioiden kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15 prosenttia niiden maatalouden kokonaistuotannosta.

2. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 180 artiklassa säädetään, kansalliseen taloudelliseen tukeen, joka sallitaan 1 kohdan mukaisesti, ei sovelleta perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa.”

6 Asetuksessa N:o 72/2009 siirrettiin jäljempänä oleva EY 87, EY 88 ja EY 89 artiklan sovellettavuutta koskeva 2 kohta uuteen 180 artiklaan, jonka sanamuoto on seuraava:

”Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a–k alakohdassa, m–u alakohdassa ja 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta tämän asetuksen 44, 45, 46, 47, 48, 102, 102 a, 103, 103 a, 103 b, 103 e, 103 ga, 104, 105 ja 182 artiklan mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat tämän asetuksen mukaisesti.”

7 Asetuksen N:o 72/2009 johdanto-osan 20 perustelukappaleessa perustellaan kyseistä valintaa seuraavasti:

”Oikeusvarmuuden ja yksinkertaisuuden vuoksi on aiheellista selventää ja yhdenmukaistaa säännökset siitä, ettei perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot ovat suorittaneet – – asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti. Tässä yhteydessä niiden asetusten säännökset, joita muutoin koskisi tai saattaisi joissakin olosuhteissa koskea valtiontuen käsite perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, olisi jätettävä valtiontukisääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle. Kyseiset säännökset sisältävät tuen myöntämiseen liittyvät edellytykset, joilla estetään kilpailun aiheeton vääristyminen.”

8 Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 g artiklassa säädetään toimintaohjelmien hyväksymistä koskevista järjestelyistä seuraavaa:

”1. Toimintaohjelman luonnos on esitettävä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on hyväksyttävä tai hylättävä se tai vaadittava sen muuttamista tämän alajakson säännösten mukaiseksi.

2. Tuottajaorganisaatioiden on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi arvio kunkin vuoden toimintarahaston suuruudesta ja esitettävä tälle asianmukaiset perusteet, jotka pohjautuvat toimintaohjelmaa koskeviin arvioihin, kuluvan vuoden ja mahdollisesti edellisten vuosien menoihin sekä tarvittaessa arvioihin tulevan vuoden tuotantomääristä.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle tai tuottajaorganisaatioiden liitolle [unionin] taloudellisen tuen arvioitu määrä 103 d artiklassa vahvistettuja enimmäismääriä noudattaen.

– –”

9 Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 h artiklassa säädetään seuraavaa:

”Komissio vahvistaa tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti:

– –

b) edellä 103 e artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden korvaamisessa noudatettavat osuudet ja säännöt;

– –”

Asetus N:o 1580/2007

10 Neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21.12.2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 (EUVL L 350, s. 1) vahvistetaan yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hedelmä- ja vihannesalalla ja esitetään erityisesti, joiden mukaisesti komissio osittain korvaa kansallisen taloudellisen tuen.

11 Asetuksen N:o 1580/2007 56 artiklan mukaan tuottajaorganisaation on annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle tiedoksi arvionsa toimintarahaston määrästä:

”Tuottajaorganisaation on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi viimeistään 15 päivänä syyskuuta arvio [unionin] rahoitusosuudesta ja osuudesta, jonka tuottajaorganisaatio ja sen jäsenet suorittavat toimintarahastoon seuraavaksi vuodeksi, samanaikaisesti toimintaohjelmien tai muutosten hyväksymispyyntöjen kanssa.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa päivämäärän, joka on myöhäisempi kuin 15 päivä syyskuuta.

Toimintarahastojen arvioidun määrän laskenta perustuu toimintaohjelmiin ja kaupan pidetyn tuotannon arvoon. Laskelmassa on eriteltävä menot, jotka johtuvat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä.”

12 Asetuksen N:o 1580/2007 64 artiklassa säädetään toimintaohjelmien jättämisestä seuraavasti:

”Tuottajaorganisaation on jätettävä toimintaohjelmat tuottajaorganisaation kotipaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi viimeistään niiden täytäntöönpanoa edeltävän vuoden 15 päivänä syyskuuta. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää myöhemmästä päivämäärästä.”

13 Asetuksen N:o 1580/2007 65 artiklassa säädetään siitä, kuinka kansalliset viranomaiset hyväksyvät toimintaohjelmat:

”1. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on tapauskohtaisesti

a) hyväksyttävä asetuksen (EY) N:o 1182/2007 ja tämän luvun vaatimukset täyttävät rahastovarat ja ohjelmat;

b) hyväksyttävä ohjelmat edellyttäen, että tuottajaorganisaatiot hyväksyvät tietyt muutokset; tai

c) hylättävä ohjelmat kokonaan tai osittain.

2. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on tehtävä päätökset ohjelmista ja rahastoista viimeistään niiden esittämisvuoden 15 päivänä joulukuuta.

Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset päätökset tuottajaorganisaatioiden tiedoksi viimeistään 15 päivänä joulukuuta.

Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluista syistä tehdä päätökset toimintaohjelmista ja rahastoista viimeistään hakemuksen jättöpäivää seuraavana 20 päivänä tammikuuta. Hyväksyntäpäätöksessä voidaan määrätä, että menot ovat tukikelpoisia hakemuksen jättöpäivää seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen.”

14 Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 muuttamisesta 19.12.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1327/2008 (EUVL L 345, s. 24) 1 artiklan 8 kohdalla asetukseen sisällytetään kuitenkin vuotta 2009 koskevia erityissäännöksiä. Niiden sanamuoto on seuraava:

”8) Lisätään 152 artiklaan kohdat seuraavasti:

’9. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluista syistä tehdä päätöksen vuoden 2009 toimintaohjelmista ja rahastoista viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2009. Hyväksyntäpäätöksessä voidaan määrätä, että menot ovat tukikelpoisia 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen.’

_ _”

15 Asetuksen N:o 1580/2007 99 artiklassa säädetään jäsenvaltioilta toimintaohjelmien osalta edellytetyistä tiedonannoista. Tarkemmin sanottuna kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta kyseisen vuoden osalta hyväksytty toimintarahaston kokonaismäärä kaikkien toimintaohjelmien osalta”, että ”tiedonannossa on mainittava selkeästi toimintarahaston kokonaismäärä ja kokonaismäärä, jolla [unioni] rahoittaa kyseistä toimintarahastoa” ja että ”määrät on eriteltävä määriin, jotka johtuvat kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteistä ja muista toimenpiteistä”.

16 Asetuksen N:o 1580/2007 67 artiklassa säädetään vuoden aikana toimintaohjelmiin tehtävistä muutoksista:

”1. Jäsenvaltiot voivat itse määritteleminsä edellytyksin sallia toimintaohjelmiin vuoden aikana tehtävät muutokset.

2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa vuoden aikana tuottajaorganisaatioille luvan:

a) panna toimintaohjelma täytäntöön ainoastaan osittain;

b) muuttaa toimintaohjelman sisältöä, mukaan luettuna tarvittaessa sen voimassaolon jatkaminen enintään viideksi vuodeksi;

c) suurentaa alun perin hyväksyttyä toimintarahaston määrää enintään 25 prosentilla ja pienentää sitä jäsenvaltion vahvistamalla prosenttiosuudella edellyttäen, että toimintaohjelman yleiset tavoitteet säilyvät samoina. Jäsenvaltio voi korottaa kyseistä prosenttiosuutta, kun kyseessä on 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuottajaorganisaatioiden yhteensulautuminen ja sovellettaessa 94 a artiklaa.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset toimintaohjelmien muuttamiseksi vuoden aikana ilman toimivaltaisen kansallisen viranomaisen ennakkohyväksyntää. Muutokset ovat tukikelpoisia ainoastaan silloin, kun tuottajaorganisaatio ilmoittaa niistä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä.”

17 Asetuksen N:o 1580/2007 III osaston IV lukuun sisältyvät seuraavat kansallista taloudellista tukea koskevat erityissäännökset.

18 Asetuksen N:o 1580/2007 93 artiklassa täsmennetään yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklassa vahvistettu edellytys, joka perustuu tietyn alueen tuottajien ”erityisen alhaiseen” järjestäytymisasteeseen, joka on peruste kansallisen taloudellisen tuen myöntämiselle:

”[Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan] soveltamiseksi tuottajien järjestäytymisastetta pidetään jäsenvaltion jollakin alueella erityisen alhaisena, jos tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden liitot ja tuottajaryhmittymät ovat pitäneet kaupan kolmen viimeisimmän vuoden, joista on saatavilla tietoja, aikana alle 20 prosenttia hedelmä- ja vihannestuotannon keskiarvosta.”

19 Asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 1580/2007 muuttamisesta ja siitä poikkeamisesta 23.6.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 590/2008 (EUVL L 163, s. 24), säädetään edellytyksistä, jotka liittyvät komission antamaan lupaan maksaa kansallista taloudellista tukea:

”1. Jäsenvaltion on pyydettävä komissiolta lupa myöntää asetuksen (EY) N:o 1182/2007 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kansallista taloudellista tukea toimintaohjelmiin, jotka pannaan täytäntöön jonakin kalenterivuonna, viimeistään mainitun vuoden 31 päivänä tammikuuta.

Pyynnön mukana on oltava todisteet siitä, että tuottajien järjestäytymisaste asianomaisella alueella on erityisen alhainen tämän asetuksen 93 artiklan mukaisesti, sekä tiedot asianomaisista tuottajaorganisaatioista, asianomaisen tuen määrästä ja [yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan 103 b artiklan 1 kohdan a alakohdan] mukaisista maksuosuuksista.

2. Komissio hyväksyy tai hylkää pyynnön kolmen kuukauden kuluessa sen esittämisestä. Ellei komissio vastaa tämän määräajan kuluessa, pyyntö katsotaan hyväksytyksi.”

20 Asetuksen N:o 1580/2007 94 a artiklassa, sellaisena kuin se on lisättynä kyseiseen asetukseen asetuksella N:o 590/2008, säädetään seuraavaa:

”Tuottajaorganisaation, joka aikoo hakea kansallista taloudellista tukea, on tarvittaessa muutettava toimintaohjelmaansa 67 artiklan mukaisesti.”

21 Asetuksen N:o 1580/2007 96 artiklassa määritellään kansallista taloudellista tukea koskevan Euroopan unionin korvauksen enimmäisosuus:

”Unionin korvauksen osuus kansallisen taloudellisen tuen osalta saa olla enintään 60 prosenttia tuottajaorganisaatiolle myönnetystä kansallisesta taloudellisesta tuesta.”

22 Asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 590/2008, säännellään kansallisen taloudellisen tuen korvaamista koskevaa menettelyä ja säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltion on haettava [unionin] korvausta sellaisen hyväksytyn kansallisen taloudellisen tuen osalta, joka on tosiasiallisesti maksettu tuottajaorganisaatioille, ennen ohjelman täytäntöönpanoa seuraavan toisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

Pyynnön mukana on oltava todisteet siitä, että asetuksen (EY) N:o 1182/2007 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä on noudatettu edeltävistä neljästä vuodesta kolmena, tiedot asianomaisista tuottajaorganisaatioista ja tosiasiallisesti maksetun tuen määrästä sekä toimintarahaston kuvaus, jossa ovat eriteltyinä kokonaismäärä ja rahoitusosuudet [unionilta], jäsenvaltiolta (kansallinen taloudellinen tuki), tuottajaorganisaatioilta sekä jäseniltä.

2. Komissio joko hyväksyy tai hylkää pyynnön.

3. Kun unionin korvaus tuen osalta on hyväksytty, tukikelpoiset menot on ilmoitettava komissiolle komission asetuksen (EY) N:o 883/2006 5 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

Täytäntöönpanoasetus N:o 543/2011

23 Komissio antoi 7.6.2011 täytäntöönpanoasetuksen yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta (EUVL L 157, s. 1).

24 Kyseisellä asetuksella kumotaan asetus N:o 1580/2007. Siinä vahvistetaan, kuten asetuksessa N:o 1580/2007, yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hedelmä- ja vihannesalalla.

25 Täytäntöönpanoasetuksessa N:o 543/2011, samoin kuin asetuksessa N:o 1580/2007, luodaan peruste korvaukselle, jonka unioni maksaa sellaisen ”hyväksytyn – – tuen osalta, joka on tosiasiallisesti maksettu” (täytäntöönpanoasetuksen N:o 543/2011 95 artiklan 1 kohta ja asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohta). Mainitun asetuksen 95 artiklan 2 kohdan mukaan ”[korvauspyyntö] hylätään, jos pyynnön esittänyt jäsenvaltio ei ole noudattanut kansallisen taloudellisen tuen hyväksymistä ja takaisinmaksua koskevia sääntöjä”.

Asian tausta

26 Tuottajaorganisaatiot, jotka halusivat saada Unkarin kansallista taloudellista tukea, esittivät 15.9.2008 toimintaohjelmiaan koskevia hyväksymispyyntöjä Vidékfejletési Minisztériumille (Unkarin maaseudun kehittämisestä vastaava ministeriö, jäljempänä VM).

27 Ne ilmoittivat arvionsa toimintarahastoista, joilla oli tarkoitus rahoittaa toimintaohjelmat, 15.11.2008. Kyseiset ohjelmat ja arviot hyväksyttiin kansallisella tasolla vuoden 2009 tammikuun puolivälin ja maaliskuun alun välillä.

28 VM pyysi 30.1.2009 päivätyllä kirjeellä asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan mukaisesti komissiolta lupaa maksaa kansallista taloudellista tukea 29 tuottajaorganisaatiolle, jotka olivat ottaneet käyttöön vuonna 2009 hyväksyttyjä toimintaohjelmia. VM ilmoitti, että kansallisen taloudellisen tuen arvioitu enimmäismäärä voisi olla yhteensä 3 487 518 euroa.

29 VM toimitti 11.3.2009 päivätyllä kirjeellään korjauksia edelliseen, 30.1.2009 päivättyyn kirjeeseensä. VM esitti, että sen hallussa oli ainoastaan 30.1.2009 päivättyjä arvioita toimintarahastoista, samalla kun sillä oli siitä alkaen toimintaohjelmille ja -rahastoille tällä välin annetun hyväksynnän perusteella lopullisesti hyväksyttyjä tietoja. VM esitti kyseisessä kirjeessä tuensaaja-alueita koskevia muutoksia; itäisiä ja läntisiä alueita nimettiin uusiksi kansallisen taloudellisen tuen saajiksi. VM ilmoitti, että sen oli tarkoitus maksaa kansallista taloudellista tukea 27 tuottajaorganisaatiolle itäisellä alueella ja 3 tuottajaorganisaatiolle läntisellä alueella. Kuten edellisessäkin kirjeessään, se toisti, että maksettavan kansallisen taloudellisen tuen arvioitu enimmäismäärä ei voisi kokonaisuudessaan ylittää 3 487 518:aa euroa. VM eritteli kyseisiä tietoja kirjeensä liitteessä ja esitti yhtäältä tuottajaorganisaation jäsenten maksuosuuksien hyväksytyn määrän ja toisaalta toimintarahaston hyväksytyn määrän. Se selitti kyseisiä lukuja kirjeessään seuraavasti: ”Toimintarahastoja koskevat yksityiskohtaiset tiedot esitetään liitteessä. Olemme hyväksyneet määrät, jotka oli tarkoitus rahoittaa mahdollisella kansallisella tuella tuottajaorganisaatioiden maksuosuuden puitteissa.”

30 Komissio otti kyseisen 11.3.2009 päivätyn kirjeen jälkeen puhelimitse yhteyttä Unkarin viranomaisiin saadakseen täsmällisempiä tietoja ilmoitetusta kansallisen taloudellisen tuen määrästä ja pyysi erittelemään tuen tuottajaorganisaatioittain.

31 VM toimitti kyseiset tiedot 12.3.2009 päivätyllä sähköpostiviestillä (jäljempänä ilmoitetut tukimäärät). VM totesi, että myönnettävän kansallisen taloudellisen tuen osalta kyse oli ainoastaan arvioista, jotka perustuivat olettamukseen siitä, että kyseisten toimenpiteiden rahoittamiseen valtion talousarviosta olisi käytettävissä 3,5 miljoonaa euroa. VM totesi tässä yhteydessä, ettei mitään päätöstä siitä määrästä, joka valtion talousarviosta olisi käytettävissä kansalliseen taloudelliseen tukeen, ollut tehty kyseiseen ajankohtaan mennessä.

32 Komissio ilmoitti 3.4.2009 päivätyllä kirjeellään (jäljempänä hyväksymiskirje) VM:lle, että kyseessä olevilla alueilla (läntinen ja itäinen alue) tuottajien järjestäytymisaste oli luokiteltava erityisen alhaiseksi, ettei suunniteltu valtiontuki ylittänyt 80:ä prosenttia kansallisen tuen myöntämiseksi jätetyssä lupapyynnössä esitetystä jäsenten tai tuottajaorganisaation maksuosuudesta, ja ettei komissiolla ollut esittää muita huomautuksia, koska pyyntö siitä, että saadaan lupa maksaa tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea; oli asianmukaisesti perusteltu.

33 VM jätti komissiolle 7.12.2010 päivätyllä kirjeellään hakemuksen siitä, että unioni osittaiskorvaisi itäisellä alueella vuonna 2009 tosiasiallisesti maksetun kansallisen taloudellisen tuen. VM esitti hakemuksessaan, että se oli maksanut vuonna 2009 itäisen alueen tuottajille 891 847 925 Unkarin forinttia (HUF) (toisin sanoen 3,2 miljoonaa euroa) kansallista taloudellista tukea, ja vaati unionia korvaamaan 60 prosenttia kyseisestä määrästä (toisin sanoen 535 108 755 HUF eli 1,9 miljoonaa euroa).

34 Komissio pyysi 27.6.2011 päivätyllä kirjeellään, jonka liitteenä oli kuusi täytettävää taulukkoa, VM:ää toimittamaan sille lisätietoja, muun muassa tuottajaorganisaatioittain eriteltyjä tietoja komissiolle lupapyynnössä esitettyjen kansallisen taloudellisen tuen määrien ja tosiasiallisesti maksettujen kansallisen taloudellisen tuen määrien välisistä eroista.

35 VM toimitti pyydetyt tiedot 30.6.2011 päivätyllä sähköpostiviestillä.

36 Komissio pyysi 21.11.2011 päivätyllä sähköpostiviestillä VM:ltä selvitystä yhtäältä vuoden 2009 lupapyynnössä tarkoitetun kansallisen taloudellisen tuen määrän ja toisaalta tosiasiallisesti maksetun kansallisen taloudellisen tuen määrän välisestä eroavuudesta; tiettyjen tuottajaorganisaatioiden tapauksessa ensin mainittu määrä oli vähäisempi kuin tosiasiallisesti maksettu määrä.

37 VM vastasi tähän pyyntöön 29.11.2011 päivätyllä sähköpostiviestillä ja totesi, että ilmoitettujen kansallisen taloudellisen tuen määrien ja tosiasiallisesti maksettujen kansallisen taloudellisen tuen määrien välinen ero johtui siitä, että lupapyynnössä esitetyt tiedot perustuivat tuottajaorganisaatioiden marraskuussa 2008 toimittamiin arvioihin. VM korosti, että tuottajaorganisaatioilla oli mahdollisuus tehdä vuoden aikana muutoksia toimintaohjelmiinsa, erityisesti jos tosiasialliset tulot olivat suurempia kuin arvioinnit. VM selitti tältä osin, että toimintarahastojen jäsenten maksuosuuden taso oli useimmissa tapauksissa tietty prosenttiosuus tuloista ja että näin ollen jäsenten tosiasialliset maksuosuudet saattoivat poiketa niistä arvioiduista maksuosuuksista, jotka tuottajaorganisaatiot olivat ilmoittaneet VM:lle edellisenä vuonna. VM ilmoitti siten, että kansallisen taloudellisen tuen hyväksyminen ja maksaminen tapahtui ottamalla huomioon kyseinen tosiasiallinen – kaikissa tapauksissa noudatettavan 80 prosentin ylärajan mukainen – maksuosuus.

38 Komissio ilmoitti 9.3.2012 päivätyssä kirjeessään aikeestaan korvata osittain maksetut kansallisen taloudellisen tuen määrät tuottajaorganisaatiokohtaisesti Unkarin lupapyynnössään – jonka komissio oli hyväksynyt 3.4.2009 päivätyssä kirjeessään – ilmoittamien määrien rajoissa. Komission mukaan yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 180 artiklassa tarkoitettu valtiontukia koskevien sääntöjen soveltamisesta tehtävä poikkeus ei koskenut kyseiset määrät ylittävää kansallista taloudellista tukea. Komissio päätteli tämän perusteella, että tuottajaorganisaatioille maksettujen määrien, jotka ylittivät ilmoitetut ja komission hyväksymät määrät kutakin tuottajaorganisaatiota varten, voitiin

katsoa olevan laittomia tukia, joiden yhteensopivuutta sisämarkkinoille voidaan arvioida SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan valossa. Komissio huomautti tässä yhteydessä, että se saattoi määrätä perimään sääntöjenvastaiset tuet.

39 VM ilmoitti 16.4.2012 päivätyllä kirjeellään, ettei se hyväksynyt komission päätöstä vahvistaa korvattavan tuen taso kansallisen taloudellisen tuen osalta lupapyynnössä ilmoitettujen määrien perusteella. VM viittasi siihen, että tuottajaorganisaatioilla oli mahdollisuus tehdä muutoksia kuluvan vuoden toimintaohjelmiinsa ja jäsenten maksuosuuksien määriin. Tämän vuoksi maksuosuuksien todellinen määrä saattoi poiketa siitä määrästä, jonka jäsenvaltio oli ilmoittanut komissiolle lupapyynnössä tuottajaorganisaatioiden arvioiden perusteella. VM huomautti, ettei kansallisen taloudellisen tuen myöntämistä ole yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevassa asetuksessa sidottu tuottajaorganisaatioiden ilmoittamien tietojen perusteella ilmoitetun tuen määrään, vaan tältä osin sovelletaan ylärajaa, joka on 80 prosenttia jäsenten tai tuottajaorganisaation maksuosuudesta. Kun otetaan huomioon hyväksymiskirjeen sisältö, kyseistä rajaa ei ollut ylitetty; siinä hyväksyttiin kansallisen taloudellisen tuen myöntäminen mutta ei täsmällistä kansallisen taloudellisen tuen määrää (sellaista tukimäärää ei myöskään esitetty kyseisessä päätöksessä). VM pyysi komissiota muuttamaan kantaansa yhtäältä hyväksymällä sen hakemuksen, joka koski ilmoitetun tuen lisäksi tosiasiallisesti maksetun tuen osittaista korvaamista, ja toisaalta vapauttamalla se sen tutkimisesta, olivatko myönnetyt tuet sopusoinnussa sovellettavien valtiontukisääntöjen kanssa.

40 Komissio kuuli asiantuntijoita Brysselissä (Belgiassa) 20.4.2012 järjestetyssä kuulemistilaisuudessa.

41 Komissio teki 25.5.2012 maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaisesti päätöksen C(2012) 3324 tuottajaorganisaatioille myönnetystä kansallisesta taloudellisesta tuesta (jäljempänä riidanalainen päätös).

42 Mainiten riidanalaisen päätöksen viiteosassa muun muassa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan komissio totesi

— johdanto-osan 13 perustelukappaleessa, että ”täytäntöönpanoasetuksen N:o 543/2011 95 artiklan 2 kohdan mukaan pyyntö on hylättävä, jos kansallisen taloudellisen tuen hyväksymistä ja takaisinmaksua koskevia sääntöjä ei ole noudatettu”;

— johdanto-osan 14 perustelukappaleessa, että ”Unkarin tietyille tuottajaorganisaatioille vuonna 2009 täytäntöön pantuja toimintaohjelmia varten maksamat kansallisen taloudellisen tuen määrät olivat suurempia kuin lupapyynnössä ilmoitetut ja komission hyväksymät määrät”, että ”kyseisten määrien komission hyväksymät määrät ylittävä osa ei ole korvauskelpoinen” ja että ”niiden tapausten osalta, joissa tuottajaorganisaatiolle on maksettu enintään lupapyynnössä ilmoitettu määrä, korvauspyyntö voidaan sitä vastoin ottaa käsiteltäväksi”;

— johdanto-osan 15 perustelukappaleessa, että ”näin ollen Unkarin tuottajaorganisaatioilleen myöntämä kansallinen taloudellinen tuki on korvattava osittain noudattamalla 60 prosentin ylärajaa suhteessa lupapyynnössä kunkin vuonna 2009 täytäntöön pannun toimintaohjelman osalta ilmoitettuihin määriin”.

43 Komissio toteaa riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa seuraavaa:

”Unioni korvaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 e artiklan 1 kohdan mukaisesti Unkarin tuottajaorganisaatioilleen vuonna 2009 täytäntöön pantuja toimintaohjelmia varten tosiasiallisesti maksaman kansallisen taloudellisen tuen 1 190 927 euron määrään asti.”

44 Päätös saapui 29.5.2012 Unkarin pysyvään edustustoon Euroopan unionissa.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

45 Unkari nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 1.8.2012 toimittamallaan kannekirjelmällä.

46 Unkari vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

47 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa Unkarin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

48 Unkari esittää lähinnä kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan ja asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan soveltamista ultra vires ja toinen arviointivirhettä sovellettaessa asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklaa.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan ja asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan soveltamista ultra vires

49 Unkarin ensimmäinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan.

50 Ensimmäisessä osassa Unkari korostaa, että koska tarvittava oikeusperusta puuttui, komissio ei voinut vahvistaa kansallisen taloudellisen tuen osalta maksettavien korvausten enimmäismäärää, joka vastaisi kunkin tuottajaorganisaation osalta ilmoitettuja kansallisen taloudellisen tuen määriä.

51 Toisessa osassa Unkari toteaa, että rajaamalla korvausten maksamisen ilmoitettuihin tukimääriin komissio on rikkonut säännöksiä, joiden nojalla unionin korvauksia maksettaessa voidaan ottaa huomioon kansallisen taloudellisen tuen muutokset tilikauden aikana.

Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee sellaisen oikeusperustan puuttumista, jonka nojalla komissio voisi rajata korvausten maksamisen ilmoitettuihin tukimääriin

52 Unkari väittää ensisijaisesti, että komission päätöksellä sitoa korvaustensa määrä ilmoitettuihin tukimääriin ei ole oikeusperustaa.

53 Ensinnäkin Unkari vetoaa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklaan. Tässä yhteydessä Unkari toteaa yhtäältä, että kyseisessä säännöksessä säädetään kansallisen taloudellisen tuen määrää koskevan ylärajan osalta ainoastaan, ettei tuki voi olla enempää kuin 80 prosenttia jäsenten tai tuottajaorganisaation itsensä toimintarahastoon maksamista maksuosuuksista. Kyseisessä artiklassa ei sen mukaan siten säädetä tuen hyväksymismenettelyssä ilmoitettuihin tukimääriin liittyvästä 80 prosentin ylärajasta.

54 Toisaalta Unkari toteaa, että yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan mukaan komission luvassa kansallisen taloudellisen tuen myöntämiseen on tutkittava ainoastaan, täyttyvätkö yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklassa esitetyt edellytykset, erityisesti

ensinnäkin se, että tuottajien järjestäytymisaste on erityisen alhainen, ja toiseksi, ettei toivotun kansallisen taloudellisen tuen määrä ole suurempi kuin 80 prosenttia maksuosuuksista, jotka jäsenet tai tuottajaorganisaatiot ovat itse maksaneet toimintarahastoon. Jos kyseiset edellytykset täyttyvät, komission on sallittava kansallisen taloudellisen tuen myöntäminen. Kyseisessä luvassa ei kuitenkaan vahvisteta täsmällistä määrää tai täsmällisiä määriä, vaan ainoastaan tuen myöntäminen.

55 Toiseksi Unkari toteaa, että kyseisen tulkinnan vahvistaa asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 2 kohta, jonka mukaan komissio voi ainoastaan joko ”hyväksyä tai hylätä” kansallisen taloudellisen tuen määrien maksamista koskevan pyynnön ilman, että se voi vahvistaa määrän ylärajaa kyseisen artiklan nojalla. Unkari huomauttaa tässä yhteydessä, että saman artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot pyytävät komissiolta lupaa myöntää kansallista taloudellista tukea, eivätkä tuen todellista määrää koskevaa lupaa.

56 Kolmanneksi Unkari päättelee tästä, ettei unionin maksama korvaus voi nojautua ilmoitettuihin tukimääriin. Kun kansallinen taloudellinen tuki on myönnetty, komission on sen mukaan korvattava 60 prosenttia asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ”tosiasiallisesti maksetuista” kansallisen taloudellisen tuen määristä.

57 Neljänneksi Unkari toteaa toissijaisesti vastauskirjelmän jättämisen ajankohtana, että asetuksen N:o 1580/2007 – korvauspyynnön ajankohtana voimassa olleen unkarinkielisen version – 94 artiklassa säädettiin kansallisen taloudellisen tuen osuuden (suhteessa 80 prosentin ylärajaan) tiedoksi antamisesta, mutta ei sen määrän ilmoittamisesta, mikä vahvistaa sen, että unionin maksama korvaus on sidottu 80 prosentin ylärajaan, eikä suunnitellun tuen ilmoitettuun määrään.

58 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. tuomio 7.6.2005, VEMW ym., C-17/03, Kok., EU:C:2005:362, 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 26.10.2010, Saksa v. komissio, T-236/07, Kok., EU:T:2010:451, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen on otettava huomioon unionin oikeussääntöjen tavoite niiden tulkitsemiseksi siten, että taataan niiden tehokas oikeusvaikutus (tuomio 13.7.2004, komissio v. neuvosto, C-27/04, Kok., EU:C:2004:436, 74 kohta).

59 Unkarin väitteeseen, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä ei ole oikeusperustaa, vastaamiseksi on edellä 89 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan näin ollen tutkittava yhtäältä, saattoiko yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan ja asetuksen N:o 1580/2007 94 ja 97 artiklan sanamuodosta seurata komissiolle oikeus määrittää korvausten ylärajaksi ilmoitetut tukimäärät, ja toisaalta, onko Unkarin edellä mainituista säännöksistä tarjoama tulkinta niiden tarkoituksen ja tavoitteiden mukainen.

60 Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklassa annetaan komissiolle harkintavalta sallia jäsenvaltioiden maksaa kansallista taloudellista tukea tukikelpoisille tuottajaorganisaatioille. Siinä säädetään tältä osin, että ”jäsenvaltiot voivat komission luvalla asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä maksaa tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea”.

61 Kyseinen tuen myöntämistä koskeva harkintavalta, jonka yhteydessä on käytetty verbiä ”voida”, koskee vaihetta, jossa unioni maksaa korvauksia ja joka on nyt käsiteltävän asian kohde. Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklassa säädetään, että ”[unioni] – – voi asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä korvata – – tuen”.

62 Unionin korvauksia koskevien sääntöjen osalta on todettava, että yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 h artiklan mukaan Euroopan unionin neuvosto on valtuuttanut komission antamaan ”korvaamisessa noudatettavat – – säännöt”.

63 Komissio vahvisti kyseiset säännöt hedelmä- ja vihannesalan osalta asetuksessa N:o 1580/2007 säätämällä sen 97 artiklan 1 kohdassa, että ”jäsenvaltion on haettava [unionin] korvausta sellaisen hyväksytyn kansallisen taloudellisen tuen osalta, joka on tosiasiallisesti maksettu – –”.

64 Asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”hyväksytyn tuen” sisältö vahvistetaan saman asetuksen 94 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, jossa säädetään ”luvasta maksaa kansallista taloudellista tukea”. Kyseisen artiklan mukaan ”pyynnön mukana on oltava todisteet – – [muun muassa] tuen määrästä”.

65 Asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan sanamuodosta ja erityisesti termin ”määrä” käytöstä ilmenee siten, että käsite ”hyväksytty tuki” kattaa väistämättä ilmoitetun kansallisen taloudellisen tuen määrän.

66 Tässä yhteydessä on todettava, että toisin kuin Unkari väittää, kansalliselle taloudelliselle tuelle annettava hyväksyntä koskee kunkin kansallista taloudellista tukea saavan tuottajaorganisaation osalta ilmoitettuja määriä, eikä kansallisen taloudellisen tuen kokonaismäärää (kaikki tuottajaorganisaatiot yhteensä). Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan mukaan tuki voi nimittäin olla enintään 80 prosenttia asianomaisen tuottajaorganisaation maksuosuuksista, mikä edellyttää, että asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 1 kohdan mukaan tuen määrä ja 80 prosentin osuuden noudattaminen tarkistetaan tuottajaorganisaatioittain ja että näin ollen komission lupa koskee tukea sellaisena kuin se on tuottajaorganisaatioittain eriteltynä.

67 Edellä esitetystä ilmenee, että sekä yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artikla että asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohta tarjosivat oikeusperustan sille, että komissio voi määrittää unionin korvausten ylärajaksi asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklassa tarkoitetussa hyväksymismenettelyssä ilmoitetut tukimäärät.

68 Unkarin esittämät väitteet eivät voi muuttaa tätä kyseisten säädösten kirjaimellisesta tulkinnasta tehtävää päätelmää.

69 Ensinnäkään yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklaa ei voida tulkita siten, että komission olisi korvattava käytännössä kokonaan tuki, joka on alle 80 prosenttia jäsenten tai itse tuottajaorganisaation maksuosuuksista, riippumatta kyseisen tuen määrästä, jos tuottajien järjestäytymisaste kyseisellä alueella on ”erityisen alhainen”.

70 Unkarin tulkinta, jonka mukaan jäsenvaltio voi yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan nojalla maksaa jälkikäteen määrän, joka on etukäteen ilmoitettua määrää suurempi, ja saada sen jälkeen korvausta määrästä, jota ei ole ilmoitettu, vaarantaisi kansallista taloudellista tukea koskevan hyväksymismenettelyn tehokkaan vaikutuksen (ks. analogisesti tuomio 4.10.2001, Italia v. komissio, C-403/99, Kok., EU:C:2001:507, 28 kohta) ja johtaisi siihen, ettei kyseisellä menettelyllä ole mitään merkitystä (ks. analogisesti tuomio 10.4.2014, Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer, C-485/12, Kok., EU:C:2014:250, 61 kohta). Tässä yhteydessä on todettava komission tavoin, että jos unionin lainsäätäjän tarkoitus olisi ollut vapauttaa jäsenvaltiot tuen muodollisesta hyväksymismenettelystä, joka edellyttää väistämättä ilmoitettujen määrien arviointia, se olisi voinut turvautua yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 182 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun kaltaiseen menettelyyn, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat – edellyttäen, että tietyt ennakkoehdot täyttyvät – maksaa valtiontukia tuottajille, jotka eivät ole hyväksytyn organisaation jäseniä.

71 Tällainen tulkinta ei olisi myöskään sopusoinnussa kansallisen taloudellisen tuen valtiontukilainsäädännön valossa tehtävän tarkastelun tarkoituksen kanssa, koska se edellyttäisi, että komissio voi olla velvollinen korvaamaan määriä, jotka ylittävät ilmoitetut määrät ja joita ei ole sen vuoksi voitu hyväksyä eikä näin ollen sisällyttää yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan ja asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan perusteella annetun hyväksynnän piiriin. On

syytä huomauttaa, että yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklassa tarkoitettu kansallinen taloudellinen tuki on yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 180 artiklan mukaan poikkeus valtiontukia koskevista perussopimuksen määräyksistä; poikkeaminen on sallittua asetuksen N:o 72/2009 johdanto-osan 20 perustelukappaleen mukaan vain, jos ”kyseiset säännökset sisältävät tuen myöntämiseen liittyvät edellytykset, joilla estetään kilpailun aiheeton vääristyminen”, mikä on peruste sille, että mahdollisuutta myöntää kyseiset tuet tulkitaan suppeasti (ks. analogisesti tuomio 27.2.1985, Italia v. komissio, 56/83, Kok., EU:C:1985:85, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

72 Näin ollen Unkarin puoltama tulkinta, jonka mukaan komission on korvattava 80 prosentin enimmäisrajan alapuolelle jäävä tuki kokonaisuudessaan tuen määrästä riippumatta ilman, että se voi käyttää yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan mukaista harkintavaltaansa hyväksymisvaiheessa, vaarantaisi myös yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 180 artiklan tehokkaan vaikutuksen, kun tätä luetaan yhdessä asetuksen N:o 72/2009 johdanto-osan 20 perustelukappaleen kanssa, sekä sen kilpailupolitiikkaa ja erityisesti valtiontukien valvontaa koskevat tavoitteet.

73 Toiseksi – sikäli kuin Unkari vetoaa vastauksen antamisvaiheessa asetuksen N:o 1580/2007 unkarinkielisen version sen ajankohdan, jona se esitti kansallisen taloudellisen tuen hyväksymistä koskevan pyynnön, 94 artiklan sanamuotoon sen tulkintansa tueksi, jonka mukaan unionia sitoo korvausten osalta 80 prosentin yläraja, eikä suunnitellun tuen ilmoitettu määrä – on syytä huomauttaa, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan, johon komissio viittaa kirjelmissään, unionin oikeuden säädöksen erikielisten versioiden poiketessa toisistaan kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa säännös on (ks. tuomio 19.4.2007, Profisa, C-63/06, Kok., EU:C:2007:233, 14 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 15.12.2011, Møller, C-585/10, Kok., EU:C:2011:847, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että unionin asetusten yhtenäisen tulkinnan välttämättömyyden takia tiettyä tekstiä ei voida tarkastella muista erillisinä, vaan sitä on epäselvissä tapauksissa tulkittava ja sovellettava muilla virallisilla kielillä laadittujen kieliversioiden valossa (ks. tuomio 17.10.1996, Lubella, C-64/95, Kok., EU:C:1996:388, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 31.1.2008, Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana v. OCVV – Nador Cott Protection (Nadorcott), T-95/06, Kok., EU:T:2008:25, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

75 Unkari ei kuitenkaan väitä nyt käsiteltävässä asiassa, ettei muilla virallisilla kielillä laadituissa versioissa mainittu velvollisuutta ilmoittaa suunniteltujen tukien määriä, mikä ei sitä paitsi pidä paikkaansa.

76 Tässä yhteydessä on todettava, että – kuten komissio huomauttaa – Unkari on ilmoittanut suunnitellun tuen määrän kaikissa komissiolle osoittamissaan kirjeissä kansallisen taloudellisen tuen hyväksymisvaiheessa.

77 Suunniteltu kansallisen taloudellisen tuen määrä ilmoitettiin ensin yleisesti 30.1.2009 päivätyllä kirjeellä, sitten 11.3.2009 päivätyllä kirjeellä ja lopuksi eriteltynä tuottajaorganisaatioittain 12.3.2009 komission nimenomaisesta pyynnöstä.

78 Unkari ei voi siten järkevästi väittää, ettei asetuksen N:o 1580/2007 unkarinkielisen version 94 artiklaa, sellaisena kuin se oli ajankohtana, jona kansallista taloudellista tukea koskeva lupapyyntö esitettiin, voitu tulkita siten, että siinä säädetään kansallisen taloudellisen tuen määrän tiedoksi antamisesta.

79 On joka tapauksessa syytä huomauttaa, että unkarinkielinen termi ”összeg” [”määrä”] sisällytettiin asetuksen N:o 1580/2007 unkarinkieliseen versioon hyväksymiskirjeen jälkeen asetuksen N:o 1580/2007 muuttamisesta 27.5.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 441/2009 (EUVL L 129, s. 10) julkaisemisen yhteydessä 28.5.2009.

80 Edellä todetun perusteella komissio saattoi siten perustellusti katsoa, että sillä oli oikeusperusta unionin maksaman korvauksen määrän sitomiselle kansallisen taloudellisen tuen hyväksymismenettelyssä ilmoitettuihin tukimääriin.

81 Lopuksi on todettava, että komissio viittaa kirjelmissään asetukseen N:o 1580/2007, eikä täytäntöönpanoasetukseen N:o 543/2011, vaikka riidanalaisessa päätöksessä se viittaa viimeksi mainittuun asetukseen.

82 Täytäntöönpanoasetukseen N:o 543/2011, erityisesti sen 95 artiklaan, sisältyy korvaamista koskevia aineellisoikeudellisia säännöksiä, joita ei voida soveltaa taannehtivasti korvauspyynnön ajankohdan oikeudelliseen tilanteeseen (ks. analogisesti tuomio 12.11.1981, Meridionale Industria Salumi ym., 212/80–217/80, Kok., EU:C:1981:270, 9 kohta).

83 On lisäksi todettava, ettei täytäntöönpanoasetuksessa N:o 543/2011 säädetä sen taannehtivasta soveltamisesta korvauspyyntöihin, jotka on esitetty vanhan asetuksen voimassaoloaikana (ks. analogisesti tuomio 29.1.1985, Gesamthochschule Duisburg, 234/83, Kok., EU:C:1985:30, 20 kohta; tuomio 15.7.1993, GruSa Fleisch, C-34/92, Kok., EU:C:1993:317, 22 kohta ja tuomio 24.9.2002, Falck ja Acciaierie di Bolzano v. komissio, C-74/00 P ja C-75/00 P, Kok., EU:C:2002:524, 119 kohta).

84 Näin ollen asianosaiset ovat perustellusti viitanneet kirjelmissään asetukseen N:o 1580/2007.

85 Tältä osin on syytä katsoa, että koska kyseisillä kahdella asetuksella pyritään samoihin tavoitteisiin ja koska niissä esitetään samat säännöt unionin maksaman korvauksen perusteen osalta (ks. 55 kohta edellä), sillä, että komissio viittasi riidanalaisessa päätöksessä täytäntöönpanoasetukseen N:o 543/2011 asetuksen N:o 1580/2007 sijaan, ei ole vaikutusta sen laillisuuteen, vaan lopputulos on sama riippumatta huomioon otettavasta asetuksesta (ks. analogisesti tuomio 5.6.1996, Günzler Aluminium v. komissio, T-75/95, Kok., EU:T:1996:74, 55 kohta ja tuomio 27.2.1997, FFSA ym. v. komissio, T-106/95, Kok., EU:T:1997:23, 199 kohta).

86 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee sellaisen oikeusperustan puuttumista, jonka nojalla komissio voi sitoa maksamansa korvauksen hyväksymismenettelyssä ilmoitettuihin määriin, on siten hylättävä.

Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee sellaisten säännösten rikkomista, joiden nojalla voidaan ottaa huomioon kansallisen taloudellisen tuen muutokset tilikauden aikana

– Asetuksen N:o 1580/2007 67 artiklan ja 94 a artiklan rikkominen

87 Unkari väittää, että asetuksen N:o 1580/2007 67 artiklassa ja 94 a artiklassa tuottajaorganisaatioille annetaan mahdollisuus tehdä muutoksia toimintarahastonsa määrään vuoden aikana. Unkarin mukaan komissio ei siten voi vahvistaa lopullista rajaa hyväksymismenettelyssä ilmoitettuihin määriin liittyville korvauksilleen rikkomatta asetuksen N:o 1580/2007 67 artiklaa ja 94 a artiklaa.

88 Asetuksen N:o 1580/2007 67 artiklasta, jossa muun muassa annetaan tuottajaorganisaatioille mahdollisuus ”suurentaa alun perin hyväksyttyä toimintarahaston määrää enintään 25 prosentilla”, on ensinnäkin todettava, ettei kyseistä säännöstä sovelleta yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklassa tarkoitettuun kansalliseen taloudelliseen tukeen.

89 Kuten komissio on tuonut esiin, yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklassa säädetään nimittäin, että kansallinen taloudellinen tuki ”lisätään toimintarahastoon”, mikä tarkoittaa, ettei toimintarahaston asetuksen N:o 1580/2007 67 artiklassa tarkoitetun kaltaisen myöhemmän suurentamisen ole tarkoitus johtaa kansallisen taloudellisen tuen vastaavaan korotukseen.

90 Asetuksen N:o 1580/2007 rakenne ilmentää tätä jakoa kahteen tukijärjestelmään.

91 Asetuksen N:o 1580/2007 III osastoon sisältyy nimittäin muun muassa yhtäältä II luku, jonka otsikko on ”Toimintarahastot ja -ohjelmat”, johon sisältyvät 67 artikla ja unionin taloudellista tukea koskevat säännökset, ja toisaalta IV luku, jonka otsikko on ”Kansallinen taloudellinen tuki”; viimeksi mainittuun lukuun sisältyvät kansallisen taloudellisen tuen osalta maksettavaa korvausta koskevat 96 ja 97 artikla.

92 Asetuksen N:o 1580/2007 94 a artiklasta, johon Unkari vetoaa ja jonka mukaan ”tuottajaorganisaation, joka aikoo hakea kansallista taloudellista tukea, on tarvittaessa muutettava toimintaohjelmaansa 67 artiklan mukaisesti”, taas on todettava, ettei myöskään tätä säännöstä voida soveltaa esillä olevassa asiassa.

93 Asetuksen N:o 1580/2007 94 a artiklan sanamuodosta ilmenee nimittäin, ettei se koske nyt tarkasteltavaa tapausta kansallisen taloudellisen tuen määrästä, jonka komissio on hyväksynyt ja jota on myöhemmin suurennettu, vaan toimintaohjelman sisältöä, jota muutetaan ennen kansallisen viranomaisen sille antamaa hyväksyntää.

94 Näin ollen on hylättävä Unkarin vaatimus asetuksen N:o 1580/2007 67 artiklan ja 94 a artiklan rikkomisen toteamisesta.

– Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 d artiklan ja asetuksen N:o 1580/2007 53 ja 99 artiklan rikkominen

95 Unkari väittää, että kansallisen taloudellisen tuen osalta maksettavaa korvausta koskevia säännöksiä on tulkittava unionin taloudellista tukea koskevien säännösten (erityisesti yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 d artiklan ja asetuksen N:o 1580/2007 99 artiklan) valossa; ne mahdollistavat tuen mukauttamisen kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella.

96 Yhtäältä yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 d artiklassa ei kuitenkaan säädetä unionin taloudellista tukea koskevasta hyväksymismenettelystä komissiossa, toisin kuin kyseisen asetuksen 103 e artiklassa.

97 Toisaalta yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 d artiklassa säädetään, että unionin taloudellisen tuen määrä on yhtä suuri kuin ”tosiasiallisesti suoritettujen” maksuosuuksien määrä, kun taas asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohdan mukaan unioni maksaa korvauksen sellaisen ”hyväksytyn kansallisen taloudellisen tuen osalta, joka on tosiasiallisesti maksettu”.

98 Unkarin väite on näin ollen hylättävä.

99 Kun otetaan huomioon edellä esitetty, on syytä todeta, etteivät edellä mainitut artiklat – riippumatta siitä, onko niissä kyse kansallisesta taloudellisesta tuesta vai unionin taloudellisesta tuesta – olleet esteenä sille, että komissio hyväksyy Unkarin pyytämän korvauksen ainoastaan ilmoitettujen ja tuottajaorganisaatioille tosiasiallisesti maksettujen määrien osalta.

100 Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee sellaisten säännösten rikkomista, joiden nojalla voidaan ottaa huomioon tuen muutokset tilikauden aikana, on siten hylättävä, ja näin ollen on hylättävä ensimmäinen kanneperuste kokonaisuudessaan.

Toinen kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä sovellettaessa asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklaa

101 Unkari väittää, että vaikka oletettaisiin, että komissio olisi voinut rajata korvauksensa ilmoitettuihin tukimääriin asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohdan nojalla, se olisi voinut tehdä sen ainoastaan hyväksymällä etukäteen kyseiset määrät hyväksymiskirjeessä, mitä se ei ole tehnyt nyt käsiteltävässä tapauksessa.

102 Unkari esittää tämän kanneperusteen tueksi ensinnäkin, että komissio ei viitannut hyväksymispäätöksessään mihinkään nimenomaiseen tukimäärään toisin kuin tilikausien 2010 ja 2011 osalta tekemässään myöhemmissä päätöksissä, joissa se viittasi myönnetyn tuen kokonaismäärään.

103 Toiseksi Unkari väittää, ettei hyväksymiskirje ollut muodoltaan asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu epäsuoraa hyväksyntää koskeva päätös, joka ainoastaan olisi – vastavuoroisuuden vaikutuksesta – mahdollistanut ilmoitettujen tukimäärien epäsuoran hyväksynnän.

104 Kolmanneksi Unkari väittää, ettei komissio voinut hyväksyä tukimääriä pelkkinä arvioina esitettyjen tietojen pohjalta.

105 Neljänneksi Unkari katsoo, että jos komissio voisi vahvistaa kansallisen taloudellisen tuen osalta maksettavien korvausten enimmäismäärän sellaisten tukimäärien perusteella, joita ei mainita hyväksymispäätöksessä, se ”olisi oikeusvarmuuden periaatteen kannalta huolestuttavaa”.

106 On syytä huomauttaa, että komissio on katsonut riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa, että ”Unkarin tietyille tuottajaorganisaatioille vuonna 2009 täytäntöön pantuja toimintaohjelmia varten maksamat kansallisen taloudellisen tuen määrät olivat suurempia kuin lupapyynnössä ilmoitetut ja komission hyväksymät määrät”. Se katsoi, että ”kyseisten määrien komission hyväksymät määrät ylittävä osa ei [ollut] korvauskelpoinen”, kun taas niiden tapausten osalta, joissa tuottajaorganisaatiolle on maksettu enintään lupapyynnössä ilmoitettu määrä, korvaaminen voitiin hyväksyä. Komissio päätti yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan perusteella rajata korvauksensa viimeksi mainittuihin määriin.

107 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee siten, että komissio on katsonut korvauskelpoisiksi määriksi ainoastaan hyväksymismenettelyssä ilmoitetut määrät, koska se katsoi, etteivät ilmoitetut tukimäärät ylittävät määrät olleet asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ”hyväksyttyjä” määriä.

108 Nyt käsiteltävässä asiassa on siten tärkeää määrittää, saattoiko komissio perustellusti rajoittaa korvauskelpoisia määriä katsomalla, ettei ilmoitettuja tukimääriä ylittäviä määriä ollut ”hyväksytty” hyväksymiskirjeessä asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, kun samalla otetaan huomioon erityisesti, ettei ilmoitettuja tukimääriä nimenomaisesti mainittu kyseisessä kirjeessä ja ettei kirjeessä ainakaan nimenomaisesti viitattu niiden ”hyväksymiseen”.

109 Tässä yhteydessä on syytä todeta ensinnäkin, ettei mikään yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen tai asetuksen N:o 1580/2007 säännös velvoita komissiota erikseen mainitsemaan ilmoitettua tukimäärää hyväksymispäätöksessään. Lisäksi yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 h artiklasta ilmenee, että komissio on toimivaltainen vahvistamaan ”[korvaamista koskevat] yksityiskohtaiset säännöt”. Mikään säännös ei siten nimenomaisesti velvoittanut sitä vastaavan vaatimuksen puuttuessa mainitsemaan hyväksymiskirjeessä ilmoitettuja tukimääriä.

110 Toiseksi on niin, kuten edellä 94–97 kohdassa on jo todettu, että asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että sen, että unioni korvaa kansallisen taloudellisen tuen, perusteena on ”sellainen hyväksytty kansallinen taloudellinen tuki, joka on tosiasiallisesti

maksettu”. ”Hyväksytty” kansallinen taloudellinen tuki käsittää väistämättä asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti tuottajaorganisaatioittain eritellyn ja tuen hyväksymistä varten tiedoksi annetun tuen määrän. Siitä, ettei hyväksymispäätöksessä nimenomaisesti mainita ilmoitettuja tukimääriä, ei voi siten seurata, ettei tuen, jonka maksamiseen sovelletaan 80 prosentin ylärajaa, määrille olisi asetettu rajoja, koska lupa maksaa tukea perustuu asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan kyseisten määrien huomioon ottamiseen.

111 Kolmanneksi on syytä huomauttaa, että komissio antoi suostumuksensa ilmoitetulle tuelle vasta pyydettyään ja saatuaan 12.3.2009 päivätyllä sähköpostiviestillä tuottajaorganisaatioittain eritellyn kansallisen taloudellisen tuen määrän (ks. analogisesti tuomio 16.12.2010, Kahla Thüringen Porzellan v. komissio, C-537/08 P, Kok., EU:C:2010:769, 45 kohta). Komissio on siten hyväksynyt tuottajaorganisaatioittain eritellyn kansallisen taloudellisen tuen määrän, jota se on käyttänyt perusteena vahvistaakseen korvauksensa, hyväksymismenettelyssä ottamalla huomioon Unkarin ilmoituksen sisällön (ks. analogisesti määräys 22.3.2012, Italia v. komissio, C-200/11 P, EU:C:2012:165, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

112 Neljänneksi hyväksymiskirjeessä mainitaan nimenomaisesti ”kyseisen tuen määrä” 94 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa mainittuna seikkana, joka on otettu huomioon kyseisen kirjaan perustelemiseksi, ja todetaan, että tuki on ”asianmukaisesti perusteltu”. Unkarin ei siten voida kohtuudella olettaa olleen tietämätön siitä, että komissio oli hyväksynyt ilmoitetut tukimäärät asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja että komissio käyttäisi kyseisiä määriä korvauksensa perusteena.

113 Tässä tilanteessa ja edellä esitetyistä syistä, joista tärkeimpiä ovat asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan rakenne, Unkarin ilmoituksen sisältö ja hyväksymiskirjeen sisältö, ei voida katsoa, että komissio olisi tehnyt arviointivirheen, joka on omiaan aiheuttamaan riidanalaisen päätöksen kumoamisen. Edellä 109–112 kohdassa mainituista syistä on nimittäin katsottava, että hyväksymiskirjeessä hyväksyttiin ilmoitetut tukimäärät, toisin sanoen komission pyytämät tuottajaorganisaatioittain eritellyt määrät, jotka ilmoitettiin sille 12.3.2009 päivätyssä sähköpostiviestissä, mutta ei niitä ylittäviä määriä.

114 Tätä päätelmää ei voida horjuttaa Unkarin esittämillä perusteluilla.

115 Ensinnäkään ei ole vaikutusta sillä, että komissio on muuttanut myöhemmissä lupapäätöksissään käytäntöään ja kertonut ilmoitetun kansallisen taloudellisen tuen kokonaismäärän. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että korvauskelpoiseksi katsottava määrä oli kansallisen taloudellisen tuen määrä tukea saavien tuottajaorganisaatioiden mukaan eriteltynä (ks. 97 kohta edellä).

116 Toiseksi – vastaukseksi Unkarin väitteeseen, jonka mukaan hyväksymiskirje ei ollut muodoltaan asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu epäsuoraa hyväksyntää koskeva päätös, joka ainoastaan olisi, vastavuoroisuuden vaikutuksesta, mahdollistanut ilmoitettujen tukimäärien epäsuoran hyväksynnän – on riittävää todeta, että jos komission hiljaisuus voidaan katsoa asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tukimäärien implisiittiseksi hyväksymiseksi, sama pätee sitäkin suuremmalla syyllä hyväksymiskirjeeseen, jossa nimenomaisesti viitataan ”kyseiseen tuen määrään” ja siihen, että pyyntö on ”asianmukaisesti perusteltu”. Lisäksi on syytä huomauttaa, että asetuksen N:o 1580/2007 94 artiklan 2 kohdassa, johon Unkari vetoaa, säädetään, että ”komissio hyväksyy tai hylkää pyynnön”, mikä osoittaa, että tuen hyväksyminen koskee väistämättä ja näin ollen implisiittisesti pyynnön sisältöä, joka kattaa väistämättä kyseisen artiklan 1 kohdassa tarkoitetun haetun ”tuen määrän”.

117 Kolmanneksi on niin, että siltä osin kuin on kyse siitä, että Unkarin esittämät määrät ovat arvioita, joiden perusteella komissio ei voinut hyväksyä niitä, on todettava, että arvioiden ilmoittaminen kuuluu olennaisena osana hyväksymismenettelyyn, sillä kansallinen taloudellinen tuki on riippuvainen jäsenten toimintarahastoon suorittamista maksuosuuksista. Kyseinen maksuosuus on riippuvainen niiden

maataloustuotannosta, joka on tiedossa vasta tilikauden päätyttyä. Näin ollen se, että ilmoitetut määrät ovat arvioita, ei ole este sille, että komissio voi kieltäytyä korvaamasta maksettuja määriä, jotka ylittävät ilmoitetut määrät, erityisesti kun otetaan huomioon, että kyseisten arvioiden on oltava asianmukaisesti perusteltuja yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklassa tarkoitetulla tavalla. Se, että määrät ilmoitetaan arvioina, ei siten estä komissiota käsittelemästä kyseisiä määriä ilmoitettua tukea koskevan luvan perusteena, ja perustavanlaatuisena tekijänä sen kyseiselle luvalle antaman suostumuksen kannalta.

118 Neljänneksi ei ole esitetty mitään tosiseikkaa tai oikeudellista seikkaa sen Unkarin väitteen tueksi, jonka mukaan ”olisi oikeusvarmuuden periaatteen kannalta huolestuttavaa”, jos komissio voisi vahvistaa kansallisen taloudellisen tuen osalta maksettavien korvausten enimmäismäärän sellaisten tukimäärien perusteella, joita ei mainita hyväksymiskirjeessä.

119 Unkari ei täsmennä lainkaan, kehen väitetty oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen kohdistuisi (jäsenvaltioon vai tukea saaviin tuottajaorganisaatioihin).

120 Koska tältä osin ei ole esitetty täsmennystä, on katsottava, että väitetty rikkominen koskisi ensisijaisesti Unkaria, nyt käsiteltävän asian asianosaista.

121 Koska Unkarin viranomaiset ovat itse ilmoittaneet määrät, jotka komissio otti huomioon hyväksymiskirjeessä, se, että kyseiset määrät muodostivat kansallisen taloudellisen tuen hyväksymisperusteen ja sittemmin korvausperusteen, ei ole voinut – kuten komissio korostaa – millään tavoin vaikuttaa oikeusvarmuuden periaatteeseen. Unkarin ei nimittäin voida kohtuudella olettaa olleen tietämätön siitä, että komission nimenomaisesta pyynnöstä ilmoitetut tuottajaorganisaatioittain eritellyt tiedot muodostaisivat hyväksymisen perusteen (ks. 112 kohta edellä).

122 Näin ollen sitä, ettei hyväksymiskirjeessä nimenomaisesti viitata Unkarin ilmoittamiin enimmäismääriin, ei voitu tulkita siten, ettei komissio olisi käyttänyt ilmoitettuja tukimääriä kansallista taloudellista tukea koskevan lupansa ja korvauksensa perusteena.

123 Näin ollen on hylättävä toinen kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä sovellettaessa asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklaa.

124 Kanne on siis hylättävä kokonaisuudessaan, koska kumpikaan kanneperuste ei ole hyväksyttävissä.

Oikeudenkäyntikulut

125 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Unkari on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Unkari vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä syyskuuta 2015.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt 2

Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus 2

Asetus N:o 1580/2007 4

Täytäntöönpanoasetus N:o 543/2011 7

Asian tausta 7

Menettely ja asianosaisten vaatimukset 10

Oikeudellinen arviointi 10

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 e artiklan ja asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklan soveltamista ultra vires 10

Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee sellaisen oikeusperustan puuttumista, jonka nojalla komissio voisi rajata korvausten maksamisen ilmoitettuihin tukimääriin 10

Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee sellaisten säännösten rikkomista, joiden nojalla voidaan ottaa huomioon kansallisen taloudellisen tuen muutokset tilikauden aikana 14

– Asetuksen N:o 1580/2007 67 artiklan ja 94 a artiklan rikkominen 14

– Yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen 103 d artiklan ja asetuksen N:o 1580/2007 53 ja 99 artiklan rikkominen 15

Toinen kanneperuste, joka koskee arviointivirhettä sovellettaessa asetuksen N:o 1580/2007 97 artiklaa .. 16

Oikeudenkäyntikulut 18